

der altsaa svares Snekastningsydelse af 1 Mand pr. Omgang. Nu er det rimeligt, at den Ejendom derovre er ansat til Snekastningsydelse efter Folkehold, og at den derfor er noget større. Dersom Sogneraadene imidlertid skulle fastsætte Ydelsen efter Ejendomsskyld, vil den blive ulidelig stor. Jeg kender nu ikke Størrelsen af Ejendomsskylden for Himmelbjerggaarden, men den overgik til selvejende Institution for 160,000 Kr. Deri var ganske vist indbefattet Værdi af Inventar og alt, hvad der i øvrigt hører til, men det er givet, at Ejendomsskylden vil neppe komme lavere end til Halvdelen af denne Sum, og det vil medføre en Snekastningsydelse, der er 13—14 Gange saa stor. Det vil altsaa være heldigt, om Sogneraadene kunde tage en Bestemmelse midt imellem: helt at fritage saadanne Ejendomme og at paalægge dem denne store Ydelse. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister, om han vil kunne modtage Ændringsforslaget, som det foreligger.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hage): For saa vidt jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlems Forslag, er Kærnen deri det, som udtrykkes i Ordene „helt eller delvis“. De ærede Forslagsstillere ønske, at den Ret, som i Lovforslagets § 4 gives Sogneraadene til at bestemme, om alle eller nogle af de i Kommunen beliggende faste Ejendomme, der ere vurderede til Ejendomsskyld til Staten, men som ikke ere inddragne under Paaligning af Ejendomsskyld til Kommunen, tillige skulle fritages for at yde Snekastning, skal udvides saaledes, at Sogneraadet skal have Ret ikke blot til at paalægge disse Ejendomme Snekastningsydelse paa lige Fod med andre af Kommunens Ejendomme, men ogsaa skal have Ret til at indrømme dem en Lettelse, saaledes at der paalægges dem en mindre Snekastningsydelse. Dette Punkt i det ærede Medlems Forslag kan jeg tiltræde. Jeg finder, at det er en Forbedring af Lovforslaget og har følgelig intet imod, at denne Ændring foretages. Men jeg maa samtidig gøre opmærksom paa, at saaledes som Ændringsforslaget er affattet, vil det i adskillige andre Henseender medføre ret indgribende Ændringer i de gældende og i de i Lovforslaget forudsatte Bestemmelser. Spørgsmaalet om, hvilke Ejendomme der fritages for Ejendomsskyld til Kommunen, og de forskellige Beskatningsspørgsmaal, som staa i

Sammenhæng dermed, ere af en ret indviklet og subtil Karakter, og en tilsyneladende meget ringe Ændring i Paragraffens Ordlyd vil kunne bevirke en Forrykkelse af de Regler, som Lovforslaget tilsigter. Jeg gaar imidlertid ud fra, at dette ikke har ligget inden for de ærede Forslagsstilleres Tanke, men at Hovedhensynet for dem er det, som finder sit Udtryk i de Ord, jeg før nævnedes. Idet jeg gaar ud herfra, skal jeg gerne til 3die Behandling stille et Ændringsforslag om at forandre Lovforslaget i den angivne Retning, saaledes at Ordene „helt eller delvis“ blive indsatte i § 4.

Hvad angaar den sidste Del af Ændringsforslaget, at Sogneraadens Ansættelse af saadanne Ejendommens Snekastningspligt skal kunne indankes for Amsraadene, mener jeg ikke, denne Bestemmelse vil være paa sin Plads. Snekastningslovens § 9 giver allerede nu Ret til at indanke Sogneraadets Anvendelse af Regulativets Bestemmelser for Amsraadet, og jeg ser ikke, at den Tilføjelse, de ærede Medlemmer have foreslaaet, vil være paa sin Plads. Den vil endog føre til, at Sogneraadet faar Ret til helt at nægte de paagældende Ejendomme Fritagelse for Snekastningsbyrden, uden at dette kan indankes for Amsraadet, medens derimod naar Sogneraadet indrømmer delvis Fritagelse, saa skulde Ansættelsen kunne indankes for Amsraadet. Dette kan neppe have været de ærede Forslagsstilleres Mening.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Piper) fremdrog ved Sagens 1ste Behandling et Spørgsmaal om at vedtage nogle Overgangsbestemmelser, hvorved han særlig tænkte paa Ejendomme i Kjøbenhavns Amt, der hidtil have udredet Snekastning efter Hartkorn, hvilke efter hans Mening vilde blive for stærkt belastede ved Lovforslagets Bestemmelser. Jeg har nærmere ladet undersøge de Forhold, det ærede Medlem har haft for Øje, og er kommet til det Resultat, at der neppe er Grund til at foretage nogen Ændring i den af ham ønskede Retning. De Udregninger, det ærede Medlem anførte, ere ikke ganske korrekte, idet han bl. a. er gaaet ud fra, at 4000 Kr.s Værdi skulde svare til 1 Td. Hartkorn, medens derimod Lovforslagets Bestemmelser gaa ud paa, at en Vurderingssum af 6000 Kr. skal svare dertil. Saa vidt jeg kan skønne, er der saa meget mindre Anledning til for Københavns Amts Vedkommende, at fore-